Poia südda olli tuim, ja ähwardas, midda surema armoga wannemad, wend ja öed tedda kandsid ja juhhatasid, weel köwwemaks jäda. Mönni pääw enne Jürri-päwa läks Juhhan omma teed, ja jättis külma süddamega, wannematte ja öedega Jummalaga; Kustaselle agga, les ka märja silmaga ette astus, wennale kät pakkuma, pöras temma selga ja läks. Keik perre sai soiko; üks liige olli nenda kui kuiwand oks kännu küllest mahha langenud. — Kurb issa wöttis kappist Biibli-ramato wälja, otsis ue Testamentis, ja hakkas luggema Luka ramatus 15mas peatük, ärrakaddund poiast. Kui peatük sai loetud, ütles issa: Siin on ka minno ärrakaddunud poia ello-te üllespandud nenda kui siin meie Önnisteggia tähhendamisse sannadega on näitnud, kuida temma waim igga innimest issearraues otsib ja temma järrel käib, ja tedda hea ja pahha läbbi Issa pole tömmab, — minna ussun kindlaste, et se ka minno poiaga saab sündima. Temma arm on suur ja kestab kaugemalle kui meie möistus. Egga temma minno poega ei jätta, lesti söma kurjas mailmas. Temma pörab warra ehk ilja kaddunud poia jallad jälle issa maea pole. Töstame iggapääw sellepärrast ommad käed palwes üllesse, kindla lotusega, et se aeg, mis meile on kibbedaks witsaks antud, lühhendud saab, ja et se kaddund poeg pea jälle meie seltsi taggasi tulleb. „Sinna agga, mo poeg Kustas,

ärra unnusta mitte wenda ärra, anna temmale süddamest andeks, mis ta sinnule pahha on teinud, pallo temma eest Jummalad, et ta omma pattude sees mitte hukka ei lähhe, waid et ta ennast pörab ja iggawesse ello pärrijaks saab. Jummal on töotanud, meie palwed kuulda, ja tehha ülle meie palwete ja möistuse. Ärra ka olle uhke selle peäle, et sa, mo armas poeg, ikka minno käsko olled täitnud, ja nenda püüdnud ellada, kui pühha kirri sind käsib. Tulleta mele mis Jesus ütleb: Kui sinna keik olled teinud mis sinno kohhus on, peäle selle pead sa tunnistama: minna ollen üks tölbmatta sullane, sest minna ollen teinud, mis mo kohhus olli.

Same nüüd nähha, kuhho Juhhan lähheb ja kudda temma käsi käib:

Enne kui küllast wälja sai, läks ta — — — jah, ennä ei sa jutto seddapuhko weel löppetada, sest aeg ja pabber, möllemad on otsas; jägo sellepärrast muist teiseks korraks. Kui Jummal terwist annab, siis leiate tullewal aastal selle Tähtramato sees löppetust. Jäme nüüd Jummalaga.

Eesti-ma rahwa Kalender 1866, lk. 29